

ЗАТВЕРДЖУЮ
заступник начальника
управління внутрішньої
політики, преси та інформації
Запорізької міської ради, голова
робочої групи

Тетяна МИХЄЄВА

ПРОТОКОЛ № 27

засідання робочої групи по створенню реєстру урбанонімів м.Запоріжжя

12.10.2023
10.00

Музей Феноменальної Сили
пр.Маяковського,7

Присутні: Михеєва Т.В., Помаз А.О., Бабенко Н.В., Варванський П.А., Даркова С.М., Дмитренко С.О., Єрьоменко А.О., Кириченко В.М., Колодій О.В., Кравчук П.П., Крайнов В.М., Мордовської М.М., Руденок О.П., Стойчев В.М., Третьякова О.О., Водопьянова М.М.

Присутніх членів робочої групи – 16 осіб.

Порядок денний:

1. Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню за списком.
2. Різне.

Михеєва Т.В. - голова робочої групи відкрила засідання, оголосила порядок денний, запропонувала перейти до розгляду питань.

Хід засідання:

Перше питання порядку денного.

Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню

1.1. Вулиця Болотникова. Болотников Іван Ісайович (р.н. невід. - п. 1608) – керівник великого антифеодального повстання селян 1606-1607 рр. в Росії. Холопом з Чернігівщини ще молодим утік до козаків на Дон. В одній із сутичок був узятий у полон татарами і проданий у рабство в Туреччину. Здійснив втечу з неволі. Влітку 1606р. Болотников прибув у Путивль і очолив повстання селян, яке швидко охопило значну територію Росії. Після придушення повстання 10 жовтня 1607р., Болотников був захоплений царським військом та засланий у Каргополь, де його осліпили і втопили.

Пропозиції: вул.Віктора Ткаченка.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Віктора Ткаченка**. Ткаченко Віктор Григорович (1954-2014), кандидат історичних наук, 2006 – 2014р. декан історичного факультету Запорізького національного університету. В.Г.Ткаченко є автором численних публікацій з історії робітників Запоріжжя, репресій 1920-х–1930-х рр. у регіоні. Також вчений дослідив розвиток освіти Запорізького краю нової та новітньої епох. Мешканець Заводського району, закінчив школу №33.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Болотникова на вулицю **Віктора Ткаченка**.

1.2. Вулиця Софії Перовської. Софія Львівна Перовська (1 (13) вересня 1853, Санкт-Петербург – 3 (15) квітня 1881) - терористка-народниця, одна з відомих діячок «Народної Волі». Після арешту А.Желябова очолила всю організаційну роботу по підготовці і здійсненню замаху 1 березня 1881 на імператора Олександра II. Заарештована 10 (22) березня 1881. За вироком особливої наради сенату була повішена 3 квітня 1881 разом з іншими організаторами вбивства царя - А. Желябовим, Т.Михайловим, М.Кибальчичем, М.Рисаковим.

Пропозиції: вул.Томашпільська, вул.Софії Київської, вул.Софіївська.

В результаті обговорення погоджено залишити назву урбаноніму без змін. Запропоновані назви використати при розгляді інших урбанонімів, які підлягають перейменуванню.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: перенести урбанонім з назвою вулиця Софії Перовської до переліку урбанонімів, що не підпадають під дію Закону України від 21.03.2023 №3005-IX «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізації топонімії».

1.3. Вулиця Немировича-Данченка – Немирович-Данченко Володимир Іванович (1858-1943) – російський режисер, театральний діяч і педагог, письменник, драматург, видатний реформатор театру, народний артист СРСР (1936). Разом з К.Станіславським 1898р. заснував Московський художній театр (з 1920 - академічний), при якому відкрив Музичну студію (з 1926 р. - Музичний театр ім.В.Немировича-Данченка), де і поставили спектаклі: «Чайка», «Дядя Ваня», «Три сестри», «Вишневий сад» А.Чехова та ін.

Пропозиції: вул.Івана Завадовського, вул.Пластова, вул.Дениса Максишка.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Івана Завадовського**. Іван Завадовський (1780 - 1837 рр.) – навколосвітній і полярний мандрівник українського походження, картограф, гідрограф, дослідник, збирач природничих колекцій. У 1819 - 1821 рр. у пошуках шляху до Південного полюса здійснив навколосвітнє плавання до Південного океану. Як вважають деякі дослідники, ця експедиція відкрила Антарктиду;

вулицю **Пластову** - Український пластовий уклад - патріотична українська молодіжна організація з оригінальним синтезом філософсько-ідеологічних поглядів, власною пед. системою й чітко окресленим способом життя. В Україні одна з перших скаутингових дружин була створена на Катеринославщині 1909 року.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Сеченова на вулицю **Івана Завадовського** або на вулицю **Пластову**.

Рекомендувати заявнику щодо перейменування зазначеної вулиці на вулицю Дениса Максишка звернутись до департаменту соціального захисту населення Запорізької міської ради, до компетенції якого на сьогоднішній день відноситься питання увічнення загиблих мешканців на Алеї Героїв.

1.4. Вулиця Олега Кошевого – Олég Васільович Кошовій (8 червня 1926, м.Прилуки – 9 лютого 1943, м.Ровеньки) - один з учасників підпільної організації «Молода гвардія», що існувала в місті Краснодон (нині Сорокине) Луганської області під час Другої світової війни, Герой Радянського Союзу.

Пропозиції: вул.Олександра Гапона.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Олександра Гапона**. Гапон Олександр Іванович Народний артист України, почесний громадянин міста Запоріжжя (4 липня 1940 року - 7 квітня 2021 року) надзвичайно популярний на Запоріжжі. Його з захопленням зустрічає будь-яка аудиторія глядачів, де він грає уривки з вистав, виконує українські народні пісні, романси, популярні пісні сучасних українських композиторів. Він постійний учасник культурно-мистецьких заходів міста і області, творчих звітів майстрів мистецтв та художніх колективів у м.Києві. Гапон О.І. – володар премії ім.І.Паторжинського Запорізького відділення Українського Фонду культури (2007р.), він неодноразовий переможець Всеукраїнських театральних фестивалів. За високі творчі досягнення нагороджений орденом Запорізької обласної ради «За заслуги перед Запорізьким краєм» II та I ступенів, Почесними грамотами Запорізької обласної державної адміністрації та Департаменту культури, туризму, національностей та релігій. В 2010 році він нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, в 2011 році отримав державний орден «За заслуги» III ступеня (Указ Президента України 339/2011, 2011р.). В 2012 році удостоєний звання «Почесний громадянин Запоріжжя». Відповідно до Указу Президента України «Про призначення державних стипендій видатним діячам культури і мистецтва» Гапон О.І. в 2017 році удостоєний дворічної президентської стипендії.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Чкалова на вулицю **Олександра Гапона**.

1.5. Вулиця Павленка – інформація щодо найменування вулиці на вулицю Павленка відсутня.

Пропозиції: вул.Марини Брацило.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості перейменування вказаної вулиці на вулицю **Марини Брацило**. Марина Анатоліївна Брацило (2 грудня 1976 - 17 червня 2013) - українська поетеса, журналістка.

Навчалася в СЗОШ №43 (1984-1991рр.), СЗОШ №20 (1991-1994 роки). Вищу освіту здобувала в Запорізькому державному університеті на філологічному факультеті за спеціальністю українська мова та література (1994-1999 роки) та в Інституті мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М.Т.Рильського НАН України на аспірантурі за спеціальністю етнологія (1999-2004).

Працювала: коректором у ЗМІ; літредактором у видавництвах «Факт», «Смолоскип»; редактором у журналах «Пані», «Вона», «Даша»; контент-редактором сайту IVONA.

З 1997 року член Національної спілки письменників України. У 1998-1999 роках - голова Запорізького обласного літературного об'єднання імені М.Гайдабури.

Участь у літературних конкурсах: Запорізька обласна премія для обдарованої молоді (1993, 1995 рр., лауреат); Міжнародний конкурс молодих літераторів «Гранослов» (1994, 1995, дипломант); Літературний конкурс видавництва «Смолоскип» (1997, відзнака); V Всеукраїнський фестиваль «Лір» (1997, лауреат).

Участь у музичних фестивалях та конкурсах: Запорізький Обласний молодіжний фестиваль естрадного мистецтва «Зорепад» (1993, лауреат); Міжнародний пісенний фестиваль «Доля» (м. Чернівці, 1994, дипломант), фестиваль авторської пісні та акустичної музики «Срібна підкова» (Львів, 1995, призер); Запорізькі обласні відбіркові тури фестивалю «Червона рута» (1995, 1997, призер).

Учасник Всеукраїнського збору молодих літераторів (1998) та Всеукраїнської наради «Молода література і державність України» (1999). Багаторічний учасник Всеукраїнського семінару творчої молоді України в Ірпені. Поетичні збірки: «Хортицькі Дзвони» (1995), «Благовіст» (1996), «Мелодія вічних прощань» (1997), «Сонцетяжіння» (2001), «Чотири пори любові» (2006).

У січні 2011 року Марина Брацило та Юрій Нога, за їхніми словами, зазнали переслідувань з боку спецслужб за підозрою в причетності до підриву погруддя Йосипа Сталіна в Запоріжжі. 10 квітня 2012 року раптово помер 38-річний чоловік Марини Брацило поет Юрій Нога. 17 червня 2013 року ввечері Марина Брацило загинула, випавши з вікна 5 поверху своєї квартири, яку винаймала у Києві.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Павленка на вулицю **Марини Брацило**.

1.6. Вулиця Толстого. Толстой Лев Миколайович (1828-1910) – граф, російський письменник та філософ, майстер реалістичної психологічної прози (роман-епопея «Війна і мир», романи «Анна Кареніна», «Воскресіння», п'єси «Влада темряви», «Живий труп»).

Пропозиції: пров.Вірменський, вул.Юрія Каптюха, вул.Ніни Ковтун.

На сьогоднішній день вулиця Толстого складається з двох окремо розташованих частин - один відрізок біля Прибережної автомагістралі, другий відрізок в районі перетину вул.Гагаріна і Перемоги. В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості три пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

1. меншу частину вулиці біля Прибережної автомагістралі перейменувати зі зміною типу урбаноніму – **провулок Вірменський** - вірмени мають значну діаспору у місті Запоріжжя і саме в цьому місці розташована вірменська церква;

2. більшу частину вулиці в районі перетину вул.Гагаріна і Перемоги перейменувати на:

вулицю **Юрія Каптюха**. Каптюх Юрій Володимирович - экс-заступник міського голови Запоріжжя з питань діяльності виконавчих органів ради, депутат Запорізької міської ради 6-го скликання. Народився 8 вересня 1954 року в м.Запоріжжя. Закінчив загальноосвітню школу №20. З 1975 по 1981 рр. вчився в Запорізькому машинобудівному інституті, у 1988 році отримав диплом Талліннської школи менеджерів. З 1981 по 2006 р. працював на ВАТ «Мотор Січ». Пройшов трудовий шлях від майстра до керівника виробництва. З 1994 року по 1998 рік - виконавчий директор Міжрегіональної асоціації промисловців України. З 1994 по 1998 рік - депутат обласної ради. З 2002 по 2006 рік - депутат міської ради. З 2002 року - голова ради районної організації «Мій дім, моя батьківщина - Хортицька перлина». З 2006 по 2010 - секретар Запорізької міської ради. З грудня 2010 - заступник Запорізького міського голови. Помер Юрій Каптюх від серцевого нападу 04.05.2014 року, похований на Капустяном кладовище м.Запоріжжя;

вулицю **Ніни Ковтун**. Ковтун Ніна Гнатівна (нар. 14 червня 1925, м.Лохвиця - помер. 27 травня 2015, м.Харків) – архітектор, член НСАУ (1957), канд.архітектури (1971). 1949 року закінчила Харківський інженерно-будівельний інститут, де навчалася зокрема у Георгія Вегмана і Євгена Лимара. Протягом 1949-1973 років працювала в харківському інституті «Укрміськбудпроект», де пройшла шлях від архітектора до головного архітектора проекту; з 1973 року - доцент Харківського інженерно-будівельного інституту. Упродовж 1950-1970 років займалася проектуванням та забудовою Запоріжжя, де за її проектами обладнано: кіноконцертну залу (1950); центральну площу (1966-1968); набережну Дніпра (1968-1969); шляхопровід над залізницею поблизу вулиці Вознесенської (1970). Авторка низки статей з питань будівництва й архітектури.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості три пропозиції перейменування вулиці Толстого на: 1 частину зі зміною типу урбаноніму – провулок **Вірменський**, 2 частину - вулицю **Юрія Каптюха** або вулицю **Ніни Ковтун**.

1.7. Вулиця Сергія Тюленіна. Тюленін Сергій Гаврилович (1925 - 1943) - один з керівників підпільної комсомольської організації «Молода гвардія» (м.Краснодон), Герой Радянського Союзу (1943, посмертно). Страчений фашистами.

Пропозиції: вул.Величара.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування вказаної вулиці, яка розташована в Дніпровському та Вознесенівському районах міста, на вулицю **Величара**. Величар - Бабіч Дмитро Олександрович. Мешканці міста знали Величара як рідновіра, активіста, мужнього воїна та палкого патріота України. Але навіть ті, хто знав чоловіка дуже давно міг не знати його справжнього імені, для всіх він - Величар - чесний, щирий, відповідальний. Величар мав багато гарних рис, але одну особливу, - на нього завжди можна було покластися. Якщо він сказав, що зробить, то це було на 100% виконано. Сам брався виконувати підготовчу роботу до народних свят,

богославень на Хортиці. Усе своє життя Величар проживав у Запоріжжі. У звичайному житті займався фізичною підготовкою, відвідував патріотичні табори, згуртував навколо себе запорізьку молодь, проводивши з ними військові тренування на острові Хортиця. Очолював у місті ВГО «Патріот України». Чоловік володів дуже гострим розумом та завжди аналізував максимально глибоко. Хоч говорив він, як правило, не багато зате в будь-якій темі був обізнаним. З 2014 року Дмитро вже не повертався до цивільного життя, вважаючи захист країни своєю місією. Повномасштабний наступ росіян Дмитро зустрів у Маріуполі. Останні дні свого життя провів на «Азовсталі», відповідавши за зв'язок. Загинув Величар 15 квітня 2022 року в Маріуполі на командному пункті «Азову» від авіабомби, йому був 41 рік. Поховали Дмитра на закритому цвинтарі просто біля Січі. Пам'ятник дивиться прямо у бік святилища, яке для нього мало особливе значення.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Сергія Тюленіна на вулицю **Величара**.

1.8. Вулиця Крамського. Крамської Іван Миколайович (1837-1887) – російський живописець і художній критик, організатор першої в Росії Артлі художників, а пізніше – один із ініціаторів та ідейних керівників Товариства передвижників. Крамської – автор картин, навіяних творчістю М.Гоголя та власними спогадами про перебування в Україні: «Русалки» (1871), «Місячна ніч» (1880).

Пропозиції: вул.Олександри Екстер.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування вказаної вулиці на вулицю **Олександри Екстер**. Екстер (Григорович) Олександра Олександрівна (06.01.1882-17.03.1949) - українська художниця, сценографка, педагогиня. Представниця європейського кубізму та футуризму, українського авангарду, одна з засновниць стилю «арт-деко».

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Крамського на вулицю **Олександри Екстер**.

1.9. Вулиця Пржевальського. Пржевальський Микола Михайлович (1839-1888) – російський мандрівник, географ, дослідник Центральної Азії, генерал-майор (1886), почесний член Петербурзької АН (1878) та Російського географічного товариства (1880). Провів чотири великі експедиції до Центральної Азії; уперше дослідив основні риси природи внутрішніх областей Центральної Азії, відкрив гірські хребти, вивчив верхів'я Хуанхе і Янцзи та озера Лобнор і Кукунор, описав невідомі до того часу рослини і тварини.

Пропозиції: вул.«Асканія-Нова», вул.Фальц-Фейна.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **«Асканія-Нова»**. Біосферний заповідник «Асканія-Нова» імені Фрідріха Едуардовича Фальц-Фейна - найстаріший степовий резерват світу,

одне з 7 природних чудес України, що входить в сотню найвідоміших заповідних територій планети, вже відсвяткував своє сторіччя.

Він розташований у Чаплинському районі Херсонської області та займає площу 33,3 тисячі гектарів, включає заповідний степ (ядро), буферну зону і зону типового землекористування.

Він по праву є старим степовим Біосферним заповідником планети і найкрупнішим серед європейських степових заповідних територій. Біологічна різноманітність степових екосистем налічує більше 500 видів вищих рослин і більше 3000 видів тварин;

вулицю **Фальц-Фейна**. Фрідріх Фальц-Фейн (1863 - 1920 рр.) - засновник у 1898р. степового заповідника «Асканія-Нова» (Херсонська обл.). У напівпустому степу виростив сад, організував зоопарк, акліматизував десятки видів диких тварин і птахів, звезених з усіх континентів планети.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -2.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Пржевальського на вулицю «Асканія-Нова» або вулицю **Фальц-Фейна**.

1.10. Вулиця Серова. Серов Валентин Олександрович (1865-1911) – російський живописець і графік, член Товариства передвижників і «Світу мистецтва». В 1877-1878 навчався у Київській рисувальній школі М.Мурашка, пізніше – у І.Рєпіна. Портретист («Дівчина з персиками», «М.Єрмолова», «Іда Рубінштейн»).

Пропозиції: вул.Олександра Архипенка, вул.Якимівська.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вказаної вулиці на:

вулицю **Олександра Архипенка**. Олександр Порфірович Архипенко (1887 - 1964 рр.) - український та американський скульптор і художник, один із основоположників кубізму в скульптурі. Почесний член Об'єднання митців-українців в Америці (ОМУА) та дійсний член Американської Академії Мистецтва і Літератури. Творчість Архипенка мала великий вплив на розвиток модерністського мистецтва, у тому числі архітектури та дизайну в країнах Європи та Америки. Твори Архипенка перевернули світові уявлення початку ХХ століття про скульптуру;

вулицю **Якимівську**. На честь міста Якимівка та однойменного району Запорізької області.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості дві пропозиції перейменування вулиці Серова на вулицю **Олександра Архипенка** або вулицю **Якимівську**.

1.11. Вулиця Халтуріна. Степан Миколайович Халтурін (21.12.1856 - 22 3 1882) - російський робітник, терорист, який здійснив терористичний акт в Зимовому палаці (1880). Організатор «Північно-російського робітничого союзу».

Пропозиції: вул.Левадна.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування вказаної вулиці на вулицю **Левадну**. Левада -

Присадибна ділянка землі з сінокосом, городом та плодовим садом або іншими деревами.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Халтуріна на вулицю **Левадну**.

1.12. Вулиця Чернишевського. Чернишевський Микола Гаврилович (1828-1889) – російський революціонер-демократ, філософ-матеріаліст, соціаліст-утопіст, економіст, письменник, літературний критик. Художні твори Чернишевського написані в основному в ув'язненні – романи «Що робити?» (1862-1863), «Пролог» (1867-1869).

Пропозиції: вул. Остапа Вересая.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Остапа Вересая**. Остап Микитович Вересай (1803 - 1890 рр.) - український кобзар, виконавець народних дум, історичних, побутових, жартівливих та сатиричних пісень. Його творча спадщина складається всього з 6 дум: «Як три брати з Азова втікали», «Отчим», «Невольницька», «Про бурю на Чорному морі», «Про вдову і трьох синів», «Дума про Хведора Безрідного»; декілька сатиричних та гумористичних пісень та пісень релігійного змісту, зокрема дуже популярна в той час пісня «Про правду й неправду». Остап Вересай майстерно використовував піднесення і спади голосу, ефектні повторення смислово-навантажених рядків, завдяки чому слова пісні і музика асоціювалися з тогочасною реальністю життя українського народу.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості перейменування вулиці Чернишевського на вулицю **Остапа Вересая**.

1.13. Вулиця Пристанська вітка. Попередня назва – вулиця Пристанційна гілка - необхідно привести назву урбаноніму у відповідність до правил українського правопису.

Пропозиції: провулок Пристанційний.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування типу та назви вказаного урбаноніму на **провулок Пристанційний** - розташований біля залізничної станції «Запоріжжя І».

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування типу та назви вказаного урбаноніму - вулиця Пристанська вітка на **провулок Пристанційний**.

1.14. Вулиця Єсеніна. Єсенін Сергій Олександрович (1895-1925) – російський поет, лірик, співець селянської Русі.

Пропозиції: вул. Михайлівська.

В результаті обговорення погоджено надати на розгляд громадськості пропозицію перейменування вказаної вулиці на вулицю **Михайлівську**. Михайлівка - селище міського типу, адміністративний центр Василівського району Запорізької області. Заселення території нинішньої Михайлівщини

припадає на перше десятиріччя XIX століття. Розселені хуторами в урочищах на північно-західному боці балки Єдикорень, яка перетинає сьогодні Михайлівку з півдня на північ, поселенці називалися єдикорівськими хutorянами та були приписані до Великотокмацької парафії. У 1810 році громада купила дерев'яну церкву в Токмаку і 30 травня того ж року відбулось урочисте її освячення. З того дня поселення єдикоренців стало називатися Михайлівкою на честь одного з перших поселенців, багатого селянина, колишнього козака з Полтавщини Михайла Чудновського. З освячення церкви розпочинається відлік часу літопису Михайлівки й 30 травня 1910 року широко святкувалось її 100-річчя.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати надання на розгляд громадськості пропозицію перейменування вулиці Єсеніна на вулицю **Михайлівську**.

Друге питання порядку денного.

Різне.

Наступне засідання заплановано на 26 жовтня 2023 року. У порядку денному:

- розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню;
- розгляд результатів інтерактивного голосування по протоколам від 31.08.2023 №24 (зі змінами) і від 14.09.2023 №25;
- різне.

Протокол вела
секретар робочої групи

Алла ПОМАЗ